

Gyülekezeti élet

2024
ÁDVENT

A VESZPRÉMI EVANGÉLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG KIADVÁNYA

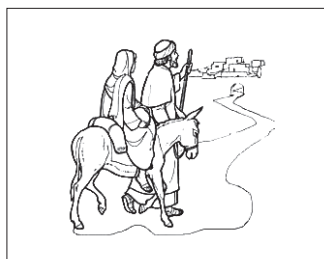

Helyünk van a mennyben!

„Odalépve így szólt Jézushoz egy írástudó: Mester, követlek téged, bárhová mégy. Jézus ezt mondta neki: A rókáknak barlangjuk van, és az égi madaraknak fészük, de az Emberfiának nincs hova fejét lehajtania.” (Mt 8,19–20)

Az ünnepi készülődés már régen elkezdődött, és még tart egészen karácsony estig, amikor is elkészülnek a különleges ételek, a sütemények, s közben díszbe öltözik a karácsonyfa és a lakás is, és a fa alá odakerülnek az ajándékok. A felnőttek sűrögnek-forognak, a gyermekek izgulnak, és csillogó szemmel várják

az estét. Ünnepi díszek, és ünnepi hangulat van remélhetőleg mindenhol. Az istentisztelet is ünnepi, szép karácsonyi énekek csendülnek fel, és hallgatjuk a megszokott, szép történetet Jézus születéséről, a csillag feltűnéséről, a bölcsek érkezéséről, a pásztorokról...

Ez az evangéliumi részlet azonban nem tűnik ünnepinek, sőt mint ha elrontaná az ünnepi hangulatot. Úgy érezhetjük, hogy szomorúságot jeleznek ezek a kijelentések, éppen az ünnepben. Talán kicsit félünk is tőlük, mert úgy érezzük, hogy elronthatják az ünnep hangulatát. Pedig éppen az ünnep egyik lényeg-

es részére mutatnak rá, eszünkbe juttatva Lukács evangéliumában olvasható megjegyzést: „a szálláson nem volt számukra hely” (Lk 2,7c) Jézus igénkben idézett megállapítása és Lukács jelzése teljes összhangban van, és egyik sem érzést pl. szomorúságot, hanem egy kétségtelen tényről közöl. Egy tényről, mely Jézus számára nem szomorúság, hanem természetes valóság-állapot: ő, az Emberfia, a világ Ura, hontalan ebben a világban! Nincs hely itt az ő számára, azaz nem itt van otthon. Ide, a múltó idő folyamatába

csak „látogatába” jött közenk. Az ő igazi otthona az örökkévalóság.

Nem kell és nem is lehet az ő számára helyet készítenünk, mert ő azért jött, hogy helyet készítsen a mi számunkra az örök mennyi hazában. Ezt az örömhírt hirde-

ti karácsony ünnepe: az Úr, az idő és az egész világ Ura, hozzánk, közenk jött, hogy mi az ő gyermekei, vele együtt otthon legyünk az örökkévalóságban!

Az Úr Jézus számára nincs hely ezen a földi világon, de nekünk, éppen őmiatta helyünk van a mennyben. Ő, a világ Ura el- és befogad minket: bűnt, vétket, mulandóságot, sok terhet cipelő, és testi szemmel csupán a földi létet látó embereket. Befogad az ő örökkévaló közösségébe. Ezért jött. Adjunk hálaát neki ezért, dicsérjük és imádjuk őt! Ámen.

Isó Zoltán

Áldott karácsonyi ünnepet kívánunk Testvéreinknek!

Adj meg Isten mindannyiunknak, hogy az ünnepen megpihenve a hétköznapok terheitől, átéljük Isten értünk érzett szeretetét, melyet karácsonykor Jézus, az Isten Fia emberré születése mutat meg nekünk.

Balassy László:

Novemberi gondolatok

Mint játékban kifáradt kisgyerek megül, ha az éjszaka közeleg, megül szülője karján csendesen, úgy nálad én is egykor, Istenem, mint munkás, napját bevégeztem, ha itt az este, megnyugszom kezvedben. Mint gyertyaláng, mely lassan csonkig ég, mint elfogyó, kihúnyó, kicsi mécs, erecske, mely folyammá szélesül, s a parttalan tengerrel egyesül... Hab habra csap, hullám hullámra hull, de túl mécsen, hunyt lángon messze túl, hol minden ér végső mederre lel, hol hab s hullám szelíden megpihen, időtlen évek tájai felett virrasztva őriz tekinteted.

ÖRÖMHÍREINK

Nem egyszer hallottam már, hogy miért nem tesz Isten manapság is olyan csodákat, mint az Ószövetség korában vagy Jézus életében. Micsoda tévedés ez a kérdés! Hiszen Isten ma is tesz csodákat, nem is csak kicsiket, hanem hatalmasokat, amikor átnyúl emberi tehetetlenségen, tak-

tikán, politikán, és felhasznál jóakarátú embereket, hogy végrehajtsa, amit eltervezett.

Óvodánk új épülete egészen biztosan ebbe a hatalmas isteni csodába tartozik.

Mielőtt még megalapítottuk az óvodát, már arra gondoltunk, hogy óvodaépületre pályázunk, és abban kezdjük el

az óvodai munkát. Ennek már 14-15 éve. De akkor a törvények ezt nem tették lehetővé. Elkezdtek tehát a munkát egy kölcsönépületben, amely az évek során csak romlott és romlott. Mi minden lehetőségnek utánajártunk, minden pályázatot megnéztünk, de mintha elhagyott volna bennünket az Isten. Egyiket sem használhattuk fel különböző okok miatt új óvoda építésére. Óvónőink hőiesen küzdöttek a beázásokkal, a csatornadugulással, és más problémákkal.

2020-ban a Magyarországi Evangélikus Egyház és a Magyar Állam Kormányának között létrejött megállapodásban az állam több egyházi épület felépítését is vállalta, köztük a mi óvodánkat is. De a pénz késett. Végül olyan energiaár-robbanás következett be, ami miatt óvodánk a távfűtés árát már nem tudta fedezni. Talán itt a vége az óvodánknak? Nagy volt az aggodalom bennünk. Hogyan

mondjuk meg a családoknak? Hová tudnak menni dolgozóink? Nagyon nyomasztott bennünket ez a teher.

S, egy villámcsapásra minden megváltozott. 2023 márciusának második felében egyszer csak telefont kaptunk: az egyház számláján van a pénz! Hát, lehet ez más, mint isteni akarat? Ő akarta egykor, hogy megalapítsuk az óvodát. Akkor is átértük, hogy emberek nem, de ő mellettünk volt. És most újra ugyanezt tapasztaltuk.

S, aztán még egy csoda! Következő év augusztus 31-ig el kell készülnie az új épületnek. Október 10-én tettük le az alapokat. Létezik a mai építőiparban és a hivatalok engedélyeztetési rendszerében, hogy mindez valóban elkészüljön? Emberileg erre csak nemmel válaszolhatunk. De az épület elkészült. Hála legyen érte az Istennek! És hála legyen neki azért is, hogy olyan embereket talált akart a végrehajtására, akik engedelmesen meg is tették, amit kívánt tőlük. Legyenek ők is áldottak!

Vannak-e még csodák? Bizony, hogy vannak! S, erre tanú lesz, amíg csak működik, óvodánk, és az új óvodaépületünk többszörösen is.

Isó Dorottya

Kvízjáték a gyülekezetben

Még soha nem volt alkalomra gyűltünk össze október 15-én a gyülekezeti terembe. Közösségünkben egy házaspár kezdeményezte, hogy tartsunk kvízjátékot, melyet ők meg is szerveznek.

Az alkalom ragyogóan sikerült. Hat csoport versenyzett, és minden csoportnak megvolt az erőssége, amelyben ő tudott válaszolni a kérdésekre. Amit pedig nem tudtunk, azzal tudásunkat gyarapítottuk.

A legfontosabb pedig az, hogy a játék közben gazdagodott, erősödött közösségünk, egymással való kapcsolatunk, amely egészen biztosan jó hatással lesz az egész gyülekezetre.

Az alkalom ötletgazdái és kivitelezői megígérték, hogy tavaszra ismét meghirdetnek egy játékot. Úgy hogy, lehet készülni rá, mert mindenkit szeretettel várunk. Jöjjenek, és játszanak velünk, játszunk együtt.

S, talán a főnyeremény is vonzó lehet: az első díjazott egy Luther-rózsával borított dobostortát nyert.

Lehet, hogy legközelebb is ilyen finom jutalommal jár a győzelem!

Ahogy (ti. Isten) kezdetben a világot a semmiből teremtette, ... ugyanúgy alkot a világ végéig. Mindabból, ami semmi, jelentéktelen, lenézett, nyomorult és halott, abból valami drágát, tiszteletre méltót, boldogot és élő formát. Viszont mindazt, ami drága, tiszteletre méltó, boldog és eleven, azt semmivé, jelentéktelenné, lenézteté, nyomorulttá és halandóvá teszi. ... Így vetette Isten egyetlen, legkedvesebb Fiát, Krisztust is minden nyomorúság mélységébe. Rajta mutatta meg, mire ír-

nyul az ő tekintete, munkája, segítsége, módszere, tanácsa és akarata. Mivel Krisztus ezt mindenkinél mélyebben megtapasztalta, örökre teljes Isten ismeretével, szeretetével és dicsőségével. ...

Így tesz itt Krisztus szelíd anyja is: tapasztalatával és énekével tanít arra, hogyan lehet Istent megismerni, sze-

Luther karácsonyi gondolataiból ...

retni és dicsérni. Abból, hogy ő vidám, repeső lélekkel dicsekszik, és magasztalja Istent – amiért kicsi és semmi volta ellenére rá tekintett – azt hihetjük, hogy szegény, lenézett, jelentéktelen szülei voltak. ... Szülővárosában, Názáretben Mária nem egy főember lánya volt, hanem egy egyszerű, szegény polgáré,

akinek se tekintélye, se rangja nem volt. A szomszédok lányai között egyszerű volt, a jószágot és a házimunkát látta el, amint ma egy szegény cselemlány, aki elvégzi a házban, amit rábíznak. ... Amilyen meglepő, sőt hihetetlen, hogy egy száraz, korhadt törzsből, gyökérből szép vesszőszál és virág fakadjon, éppen olyan váratlan volt, hogy a Szűz egy gyermek anyjává lett. ...

Így irányul Isten munkája és tekintete a mélységbe.

(In: Magnificat. Luther válogatott művei 5. 212–214.)

Az anyagiakról

A youtube-ot lapozgatva elő szoktak jönni elgondolkodtató képek. Az egyikken például azt látjuk, hogy egy ember szalad a pénz után, a képen pedig a felirat: élet. Vagyis ennek az embernek az élete a pénz utáni hajszával telik. Ebben látja élete értelmét. A második képe pontosan ugyanez: megismétli az elsőt. De a harmadik képen ott áll a kaszás, s a képen a felirat: vége. A pénzből, amire egész életét szánta, semmit nem vihet magával.

Nem lehet életünk értelme az, hogy a pénz után loholjunk, mindig többet és többet akarjunk, soha ne legyen elég az, ami van – miközben lehet, hogy ami van, annak nem is tudunk örülni, és nem tudjuk értékelni.

Nálunk, a gyülekezetben nincs így. A pénz azért kell, hogy vele építsük a közösségeinket, gazdagítsuk a gyülekezet életét, szépítsük a minket körülvevő környe-

zetet. Így épült fel egykor a gyülekezeti ház, bővült ki az orgona, újult meg a templombelső, és épült óvoda.

A továbbiakban is azért kérjük, hogy a testvérek jövedelmükből támogassák gyülekezetünket, hogy a fent említett céljainkat tovább valósíthassuk meg. Hiszen felújításra mindig újra és újra szükség van. Közösségi alkalmak megteremtésére, az óvodásainkkal, hittanosainkkal és családjaikkal való kapcsolatépítésre mindig szükség lesz. S, ehhez az anyagiakra is szükség van.

Kérjük hát a testvéreket, hogy az **egyházfenntartási járulék megfizetéséről** ne feledkezzenek meg. Ennek összege minden egyes tag éves nettó jövedelmének 2%-a. Ez azt jelenti, hogy annak a pénzösszegnek, melyből már levonták az adót és minden járulékot, s amelyet testvéreink a ke-

zükbé vagy a számlájukra kapnak, a 2%-át kérjük. (Ha pl. valakinek havonta 150 000,-Ft a nettó jövedelme,

akkor az havonta 3000,-Ft, éves szinten $12 \times 3000 = 36\,000,-Ft$.)

De ez azt is jelenti, hogy a nagyobb és a kisebb jövedelmű testvérek egyenlő arányban vesznek részt a gyülekezet fenntartásában, mert mindenki 2%-ot ad, és nem egy meghatározott összeget.

Az adományokat különböző módon lehet befizetni:

A gyülekezet számára a **legjobb az átutalás**, mely a két számlaszám közül bármelyikre küldhető:

Veszprémi Evangélikus Gyülekezet: 11748007-20901549-00000000

Veszprémi Evangélikus Egyházi Alapítvány: 11748007-20089515-00000000,

de befizetni lehet a kiküldött csekkeken is, személyesen pedig kedden és csütörtökön 9.30–12 óra között, és lehet minden istentisztelet előtt és után is.

A 2% befizetését nem muszáj egy összegben intézni – a karácsony előtti időszakban egyébként is ez nem könnyű –, hanem lehet havonta, kéthavonta is befizetni. A gyülekezet számára is ez a jobb megoldás.

Kérjük a testvéreket, hogy szánjanak pénzükből a gyülekezetünkre is, mert ami ide kerül, az valóban maradandó célokat szol-

gál. És minden adakozónak köszönjük is adományát. Hívjuk mindannyiukat, jöjjenek és élvezzék gyülekezetünk környezetét, alkalmait, a pénz felhasználásának értelmes formáját.

Isó Dorottya

Kedves Testvérek!

Bizonyára van a gyülekezetünkben, testvéreink között olyan személy, aki alkalmanként vagy rendszeresen valaki segítségére szorul, apróbb-nagyobb támaszra lenne szüksége, de nem tudja, kihez fordulhatna ilyen jellegű kérésével.

A gyülekezet nőegylete és férfiköre ebben szeretne segítséget nyújtani. A megadott telefonszámokon, vagy akár a templomban, Istentisztelet előtt-után kérjük jelezni a szükséges segítséget, a rászoruló nevét, címét, elérhetőségét, hogy fel tudjuk venni Vele a kapcsolatot, az időpont és a konkrét tevékenység egyeztetése érdekében.

Elérhetőségeink:

Kapitány Veronika

(Nőegylet):

06 20 824 2138

Csiszár Zoltán

(Férfikör):

06 20 975 0285

Várjuk az értesítéseket!

Segítsünk egymásnak!

ERŐS VÁRA MI

ISTENÜNK!

Alkalmaink

Istentiszteletek:

Veszprémben: minden vasárnap és ünnepnapokon 10 órakor, szenteste 16 órakor

Balatonalmádiban: minden vasárnap, karácsony 1. ünnepén és nagypénteken 16 órakor

Gyermek-istentisztelet:

Veszprémben a tanév minden vasárnapján 10 órakor és szenteste 16 órakor

Családi istentisztelet óvodásaink és családjaik részére: Veszprémben egy évben háromszor, október 1. vasárnapján, advent 3. vasárnapján és böjt 6. vasárnapján

Családi istentisztelet hittanosaink

és családjaik részére:

Veszprémben egy évben négyszer, a tanévnyitó istentisztelet, az újévköszöntő istentisztelet, a tanévzáró istentisztelet, és a táborzáró istentisztelet.

Alkalmaink az adventi időben Veszprémben:

Adventi könyörgések: **dec. 2., 9., 16., 23. (hétfőnként 17 órakor)**

Férfikör: – Téma: Bűnmegelőzési előadás egy rendőrségi szakértő felkérésével (Az időpont még nem ismert, ha majd tudjuk, akkor hirdetjük az istentiszteleteken)

Biblióra: **dec. 5. csütörtök 17 óra** – Téma: Miattunk

Nőegylet: dec. 11. szerda 17. óra – Téma: Kicsoda nekünk, evangélikusoknak, Szűz Mária? (Isó Dorottya előadása)

Finn-magyar éneklés: dec. 18. szerda 17 óra

Adventi játszóház gyermekeknek: **nov. 23. szombat 9–12 óra**

Gyermekek karácsonya: **dec. 22. vasárnap 16 óra**

Ifjúsági együttlét: **dec. 13. péntek 17 óra**

Szeretettel várunk kicsiket és nagyokat alkalmainkra!

Az interneten olvastam ...

Baksa Livia: A hófalvai gyertyák konferenciája

Kedves, csendes este volt Hófalván. Az ezüst holdacska kíváncsian kukucskált be a kicsiny városka művelődési házának ablakán. Vele tartottak a ragyogó csillagok is, akik örömben tancot jártak az égbolton.

Bent nagy volt a sürgés-forgás, a karácsonyi ünnepekre készülődtek.

Az aulában díszes fenyő üdvözölte a vendégeket. Ágain csillogó csengettük, színes gömbök, világító égők s ízletes szaloncukrok roskadoztak. Csúcsán pedig egy arany csillagocska díszegett, s nyújtogatta karjait, hogy neki is kijusson a csodálkozó tekintetekből.

A színházteremben pedig rengeteg gyertya gyűlt össze arra a konferenciára, amelyet Hit, Remény és Szeretet nevű gyertyák rendeztek. Hármójuk fénye bevilágította az egész termet. Sokkal ragyogóbb és vakítóbb volt a lángjuk, mint bármelyik gyertyácskának a teremben.

A sok-sok gyertya csak ámult, s kíváncsian várta, hogy elkezdődjön a karácsonyi konferencia.

Elsőként a Szeretet gyertyája kapott szót. Szeretettel üdvözölte társait, majd mesélni kezdett.

–Tudjátok, rég történt, amit most elmesélek. Réges-régen, több mint kétezer éve élt valaki, akiről ma is sokat beszélnek, s beszélni is kell. Őt Jézusnak hívták. Jézus bemutatta életével, hogy hogyan kell élnie az embereknek a földön. Legfontosabbnak azt tartotta, hogy az emberek szeressék egymást. Isten, az ő

apukája küldte el Őt erre a bűnös világra, hogy meghaljon minden emberért. Annyira szerette az embereket, hogy Jézust, a fiát feláldozta értük, hogy ők megmenekülhessenek. Én pedig azt a feladatot kaptam, hogy égjek a szeretetért, s lángom soha se aludjon ki! Azt szeretném, hogy ti is égjete velem együtt a szeretetért, s remélem minél több ember szívében lángra lobban ennek a szeretetnek lángocskája. Ez az a szeretet, amire mindenkinek szüksége van. Nem számít kicsoda az ember, s honnan jött, mit tett, mert szüksége van erre a lángra. Ez a szeretet az egyetlen eszköze annak, hogy a világban a jó kibontakoztathassa törekény szárnyait.

A kicsi gyertyácskák meghatóan hallgattak, majd azt vették észre, hogy lángjukat körbefonja a szeretet, s egyre jobban ragyognak, utat törvén a magasba.

Majd a Hit gyertyája következett.

–Tudjátok, nekem is az a feladatom, hogy a szeretettel együtt égjek. Kell, hogy az emberi szívemben ott legyen az a hit, amelyért égnem kell. Nem aludhat ki a hit lángja, mert ez az egyetlen, ami megmenetheti az embereket, s örök életet, boldogságot adhat nekik. De tudjátok, sokak szívében még szunnyad ez a láng, alszik. Am a legfontosabb dolog, hogy feléledjen álmából bennük a hit. Ez az a hit, amelyet Jézusba kell helyezni. Aki hisz abban, hogy Ő meghalt a bűnökért, de fel is támadt s ma is él, s elfogad-

ja Jézust Úrnak, Megváltónak, az örök életet kap ezért a hitért. Ez Isten legtökéletesebb ajándéka az embereknek. Annyira csodálatos, hogy nem kell érte semmit tenni, csak egyszerűen el kell fogadni, s lángra kell lobbantani a hitet a szívekben, s hagyni, hogy mindig égen, tündököljön.

A remény gyertyája beszélt utoljára.

–Nekem pedig az a feladatom, hogy a reményért égjek, a hittel, szeretettel együtt. Mi együtt, így hárman nagyon erősek vagyunk. s ez az erő, ami miatt mindennél fényesebb lánggal ragyoghatunk. Tehát kell, hogy az én lángom is ott ragyogjon a szívekben, hogy soha senki se szégyenülhessen meg.

Hit és szeretet már mesélt nektek Jézusról. De azért én is szólnék róla pár szót. Ő adja azt a reménységet, melyért érdemes égni. Azok, akik benne reménykednek, nem szégyenülnek meg. Mert akik hisznek és remélnek, és szeretettel vannak, minden szükségük betöltetik, s egész életüket áldás kíséri. Azok, akiknek szívében e három láng ott lobog, Isten gyermekeinek nevezhetjük, s mint gyermekek, bátran kérhetnek, mert Szerető Mennyei Édesatyjuk gondoskodik róluk.

Kedves gyertyák! Gyertek és kövessetek minket! Égjete velem a hitért, a szeretetért és a reményért! Mi nem akarunk többet lenni, mint ti, nem akarjuk, hogy a mi lángunk fényesebb legyen a tiéteknél, mert mi veletek együtt akarunk ragyogni! A gyertyák felálltak, s hangosan kiáltották: – Égni fogunk, égni fogunk veletek!

Az aulában lévő fényő besza-

ladt a hangos kiáltozásra, s olyan látvány tárult elé, amelynél szobor sohasem látott. Elszégyellte magát, hogy mindig a középpontban akart lenni, s azt szerette volna, hogy minél többen megcsodálják, majd kiállt a gyertyák elé és szót kért.

Megköszönte a gyertyáknak, hogy rávilágítottak, mi a lényeg, majd így szólt: – Tudjátok, én már sok karácsonyt töltöttem el az emberekkel. Mindig tetszeni szerettem volna nekik, s szépséggel akartam boldoggá tenni őket. Akkor voltam boldog, ha fényképeztek, s alattam minél több ajándék roskadozott. Amikor nem raktak alá semmit, akkor szomorú voltam. De most értettem meg, miről kell szólnia a karácsonynak. Az ünnepnek valóban a szeretetről kell szólnia, s arról a Jézusról, aki meghalt az emberekért, szenvedett értük, hogy nekik ne keljen! Megmutattátok nekem, hogy a szeretetet nem ajándékokban mérjük, s a karácsonynak nem az ajándékozásról kell szólnia, hanem egymásról, a szeretetről, s a Megváltóról. Innentől kezdve azt szeretném, ha nem csak bennem gyönyörködne majd az emberek, hanem egymásban és az Úr Jézusban, aki megmutatta, mi az igazi, tiszta szeretet!

A gyertyák meghatódottan ennyit szóltak: – Így legyen, így legyen, s hadd vegyék észre ezt az emberek is, s jussanak hitre, szeretetre, reménységre egymásban, de legfőképpen Benne!

A történetnek vége, váljon áldássá eme mese!

(forrás: Keresztény-Club e-mail)

A Veszprémi Evangélikus Egyházközség időszakos lapja. 8200 Veszprém, Kossuth u. 4.

Lelkészek: **ISÓ ZOLTÁN** és **ISÓ DOROTTYA**.

Telefon: 88/421-618. Mobil telefon: 06-20/824-5898, 06-20/824-5896.

Felelős szerkesztő: **ISÓ DOROTTYA**